

I бр. 10 ст.

ИЗВѢСТНИКЪ

Градската библиотека — тукъ

I бр. 10 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абониранieto става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията
му въ гр. Варна.

Издание на Д. Кр. Ибаковъ и Ив. Проиковъ

Такса за публикациитъ:

- 1) За единъ кв. с.м. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за двѣ обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За I кв. с.м. на другитъ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за двѣ — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на с.м. пристави и
- 4) За държавнитъ обявления се плаща по I стотинка на дума.

Димитръ А. Дамяновъ КРОЯЧЪ

Съобщава на почитаемитъ си клиенти, приятели, познайници и на всички интересующи се, че отново започна самъ работата си

— К Р О Я Ч Е С Т В О, —
като ще изпълнява всѣкакви поръчки по най-изтънчения вкусъ на клиентитъ си.

Съобщава още, че въ магазина си има добъръ изборъ отъ платове на сѣврѣмения вкусъ отъ най-реномиранитъ фабрики.

10—1

Леонъ Розенбергъ

Специалистъ за златни коронки
и мостови

СЕ УСТАНОВИ ПАРЪ ВЪ ГР. ВАРНА

ул. „Драгоманъ“ № 59,
въ собственния си домъ.

до г. нъ Д-ръ Златаровъ и сръщу
Училищната Инспекция.

Съсѣмъ модерно наредено ателие
за искусствени зъби безъ небо, т. е.
ЗЛАТНИ МОСТОВЕ по американска
система, искусствени зъби въ каучукъ,
пломбиране съ злато, порцеланъ,
платина и пр.

Работа гарантирана, цѣни много
умѣрени. 5—48

Обявление

Извѣстявамъ на почитаемитъ си
клиенти, че прѣмѣстихъ общарската
си работилница сръщу бившата стара
казарма, II уч. улица „Блинска“ № 9.

Колкото за поръчкитъ, ще бѣда
точентъ и акуратентъ въ общанията си.

Съ почитание:

Никола П. Кожухаровъ

1—5

общаръ

ТЪРСИ СЕ дѣтеленъ агентъ
за в. „Извѣстникъ“.

Прѣпочита се търговски служащъ
отъ Варна. владѣющъ френскъ езикъ.
Възнаграждение прилично. Споразу-
менне въ редакцията.

ЛѢЧЕБНИЦА

НА

Д-ритѣ Ив. Теодоровъ и Ив. Фарашовъ
въ ГР. ВАРНА.

Лѣчебницата е снабдена съ най-модер-
ни приспособления за лѣчение не само на
лежачи въ нея, но и за приходящи болни.

Прѣглеждането става отъ:

Д-ръ Ив. Теодоровъ отъ 10 до 12 ч. пр. пл.
„ Ив. Фарашовъ „ 2 „ 3 1/2 сл „
„ Ц. Стояновъ (хирургъ) „ 3 1/2 „ 5 „ „
6—20

ДА СЕ ПРОЧЕТЕ!

ПРОДАВАМЪ

собственнитъ си лозя
находящи се въ землището
на с. Тантъкъ Варнен.
окрѣсти, Бялуджанска община, четири парчета всичко
17 декара. Продаватъ се съ плода и безъ плода, по же-
ланието на купувача.

Лозята сѣ редовно обработвани и сега сѣ съ добъръ
плодъ.

За споразумение до притежателя имъ Димитръ Я.
Бешировъ, брашваръ гр. Добричъ.

4—1

ПРОДАВА СЕ

КЪЩА

V уч. ул. „Витоша“
№ 8 съ 5 стаи, бух-
ня и отдѣленъ сайвантъ за дърва
кумюръ и др.

Цѣлото мѣсто е 250 кв. м.

За споразумение до

Д. Н. Мутафовъ.
въ сѣщата къща.

На Търговското Акц.
Дружество

„РЪШИТЕЛНОСТЪ“

въ Варна, на скоро ще
пристигнатъ отъ най-до-
бритъ Английски камени
въглища

КАРДИФЪ

отъ които гори и Бълг.
Флотъ. Купувачитъ отъ
вътрѣшността на Бълг.,
се умоляватъ да напра-
вятъ поръчкитъ си по-
рано, за да спечелятъ
разноска въ складир-
ването.

1—4

Бѣлѣжки на Варненецъ.

Въ послѣдния брой писаме за
хартията на документитъ. Сега ще
кажемъ нѣколко думи за самитъ до-
кументи именно за актоветъ нарича-
ни *крѣпостни* които издаватъ по-
тарнуситъ при продажба или даре-
ние на недвижими имоти. Думата ни
е собствено за това, какво да става
съ старитъ крѣпостни актове. По
днешния редъ, тие актове се задър-
жатъ отъ нотарнуситъ, като се пра-
шиватъ къмъ нотарналото дѣло, об-
разувано при всѣко извършване на
продажба и дарение по крѣпостенъ
редъ на недвижимостъ, къмъ което
дѣло се принася още кметското у-
достоверение, прѣдставено отъ про-
давача или отъ дарителя, по чл. 34
отъ закона за нотарнуситъ, безъ как-
вото и въ крѣпостенъ актъ не се
извършва.

Стариятъ крѣпостенъ актъ се
прѣдставя на Нотарнуса, за да се
види, че отчуждаваниятъ имотъ е на-
истина на отчуждателя (на продава-
ча, или на длѣжника, за чийго дългъ
е продаденъ имотътъ, или пъкъ на
лицето, което подарява тоя имотъ, а
удостоверението се изисква, да се
види, че наистина владѣе отчужди-
тельтъ имота.

Всичко туй е добръ. Но защо да
задържа нотарнуситъ стария крѣпо-
стенъ актъ? Старитъ актове се при-
биратъ за казене въ сѣдебнитъ ар-

хива. Единъ день, слѣдъ извѣстно число години, каквото число още не е опредѣлено, тие актове какво ще станатъ? Отговорътъ не може да бъде другъ, освѣтъ слѣдния: Старитѣ актове отъ дългогодишното имъ държане въ пракове, както сега, ще се развалятъ. *Тъ не би се развалили, ако всички собственици на една не движимост можеше самъ да си пазятъ крѣпостните актове.*

Тъй като всѣкой пай-добръ може да си пазятъ това, което е негово или което се отнася до него, не ли би било практично да нареди Министерството на Правосъдието, щото нотариуситѣ и мировитѣ съдилища, които извършватъ нотариални дѣла, да прѣдадатъ, разбира се подъ различни и безъ да се искатъ прошения за това, да връчатъ на надлежнитѣ собственици на недвижимоститѣ всички ония крѣпостни актове, които се отнасятъ до тѣхнитѣ имоти, по като на всѣки актъ се положи единъ штемпелъ, гласящъ: *замѣненъ съ крѣпостенъ актъ №* (Да се отбѣлѣва номерътъ на акта и годината, когато е сѣщиятъ извършенъ). Тъй, единъ собственикъ на недвижимостъ би получилъ всичкитѣ стари актове, отпосля си до имотитѣ му, и като си ги пазятъ слѣдъ това, може да се случатъ слѣдъ години щото да се намѣрятъ у нѣкого и актоветѣ за нѣкой имотъ, които сѣ биле издадени за имота и *прѣди много години*. Съ това ще се прилага и една законна наредба, именно чл. 236 отъ закона за задълженията и договоритѣ, споредъ която (наредба) прѣдаването на недвижими имоти става и съ връчване на купувача *документитѣ* за тие имоти. Подъ дума *документи* тукъ не се разбира продавателното, което се съставя и подписва *при покупката на имотитѣ*, нито се разбира *продавателниятъ крѣпостенъ актъ*, който извършва нотариусътъ за покупката, по молбата на продавача и купувача, а се разбира ония книжа, отъ които се доказва правособствеността на притежатели на имотитѣ. Въ чл. 1605 на С. Н. стон: *les titres de propriété, — les titres que assurent la propriété dans le main du vendeur, а не l'acte de vente*, т. е. не продавателното. *Baudry tome III, 1900, 6, 511 стр. 327).*

Ако се направи това, което изложихме тукъ, ще се олесни и доказването въ нужда прѣдъ съдъ, чий е спорниятъ имотъ. Днесъ що става? Въ новия актъ се отбѣлѣва въ една рубрика номерътъ и датата на крѣпостния актъ, или на *тапента*, или на *хотелета*, или на *империална*, въобще на документъ, въз основа на който се извършва новиятъ крѣпостенъ актъ. При споръ се държи въ Нотариата надлежното дѣло, губи се и много време, харчатъ се пари за прошения, за приписи и пр. Всичко туй би се избѣгнало при прѣдложения отъ насъ речъ. Колкото за контрола, имаме въ нотариатитѣ кочанитѣ, т. е. втория екземпляръ на всѣки актъ.

Ний бихме отишли и по-нататъкъ:

Излишно е да се пише новъ актъ при продажба и друго отчуждение на една недвижимостъ. Могло би да се правятъ надписи за всѣко отчуждение върху гърба на стария актъ, разбира се съ дата, номеръ и подписъ отъ нотариуса. (Вижъ по тоя прѣдметъ една бѣлѣжка въ една статия на Варненския адвокатъ Кр. Мирски, напечатана въ списание *Юридически Прегледъ*, година 1904, книга девета.

Варна, 17/VI/07.

К. Желевъ.

ХРОНИКА.

Историята на бившето гръцко училище „Сулини“ въ Варна.

Кракътъ на Неофитоса не е билъ кадемния, защото само съ неговото доближаване до българския брѣгъ, станаха сума нещастия и неприятности, а камо ли ако той бѣ стѣпилъ на сухо. Така че, по право може да се мисли, че дѣто стѣпи неговъ кракъ, трѣва не никне. Защо да напомняме всичко това, което той ни докара? Нека кажемъ само това, че ние видѣхме грознитѣ и жалки останки и пепелището на гр. Ахмедъ, видѣхме въ Бургасъ, на вратитѣ на бившето гръцко училище да пише: „Ако нещестъ мира, на ти секира“, видѣхме на църквата нѣкъ български надписъ „Храмъ Прѣбожение Господне“, а това не е малко. Но чорапа започнахъ да се разплита, не спира. Сега е реда на тукашното училище „Сулини“ за което ние и думата. Ето и неговата история. Раскритието на който виновника е пакъ дѣдо Неофитосъ: Мѣстото на което е построено това училище, било е собственостъ на българина х. Стаматъ Сидеревъ, родомъ отъ гр. Риховица. Той е билъ обѣсенъ отъ турцитѣ въ гр. Добричъ по черковния ни въпросъ. Оставилъ малки дѣца и жена вдовица, които сѣщо се поминвала. На въпросното мѣсто е ималъ ханъ, който изгорѣлъ и то останало така безъ никаква постройка. Тогава нѣкой си Василъ Сулини, гръцки пошаникъ, възползувалъ отъ случая, че наследницитѣ на х. Стамата били малолѣтни, и нѣмало кой да му попрѣчи, турилъ рѣка на мѣстото и го усвоилъ. Опаталъ се тогава да се слобне съ крѣпостенъ актъ, но не му издала, а за да не го вѣстѣе и за да остане името му да се споменува до вѣки вѣковъ, той прибрѣгналъ къмъ общата тогавашна гръцка мѣрка на благодарностъ, т. е. *той подарилъ мѣстото на гръцката община*, която нѣкъ признавала къмъ патриотина си благодаренъ, въздигнала училище на сѣщото мѣсто и го именувала „Сулини“. Опитала се и гръцката община да се снабди съ крѣпостенъ актъ на подареното ѝ мѣсто, но и тя не успѣла, и така си останала до днесъ безъ такъвъ. Синътъ на х. Стаматъ Сидеревъ, Сидеръ на около 40—45 год. вар-

ненски гражданинъ, като узналъ отъ стари варнен. граждани и съседни на това мѣсто за незаконното му усвояване отъ гърцитѣ, провѣрилъ това и като се увѣрилъ, че той е единъ отъ законнитѣ и прѣми наследници на това мѣсто, възползувалъ отъ това, че училището е праздно, и като му дотегнало да се скита по чужди къщи подъ наемъ, нѣщо прѣди мѣсець съ цѣлото си сѣмейство влѣзаль въ училището и се наставилъ на постоянно живѣне въ стаятъ му. Увѣдоменъ за това гръцкиятъ консулъ, веднага се отзовалъ на мѣстото съ гавана си, безъ да прѣдупрѣди мѣстнитѣ власти, и като намѣрилъ пѣтитѣ врата заключени, искалъ да ги строши насила и така да влѣзе вътрѣ и изгони живущитѣ тамъ. Когато се натрупали сума проходаци на тая сѣбничка, нѣкои отъ тѣхъ увѣдомили консула, че тие работи не ставатъ така произволно, че има закони, власт и полиция, до които той трѣба прѣдварително да се отнесе, чакъ тогава се свѣтилъ и прибрѣгналъ до вторий полицейски участъкъ за съдѣйствие, каквото не му било дадено, повеже не е имало подбѣла заповѣдъ отъ дѣто трѣба. Засраменъ консула отъ необислената си постѣпка, отишелъ при Окръжния Управителъ да иска съдѣйствие, но и тамъ го посрѣщнало сѣщото. Тамъ въ коридора, той се срѣщналъ съ наследника Сидеръ х. Стаматовъ, който нагубилъ по единъ неприличенъ начинъ, върхѣки това, че имало много зрители. Понеже този въпросъ е разрѣшенъ отъ сѣдебнитѣ власти а не отъ административнитѣ, ние се съмнѣваме въ това, дали консула ще се слобне съ нѣкакво съдѣйствие за извържането на Стаматова отъ училището, така че, той напразно се излага и става съмненъ съ необисленитѣ си постѣпки, още повече, че той нѣма право да се застъпва за българскитѣ граждани (гръцката община), които въ подобни случаи посѣжватъ съгласно законитѣ, а не произволно, и ако тѣ сѣ учтени, тѣ а не той, ще си дирятъ правото по надлежния редъ. Ние ще държимъ въ извѣстностъ читателитѣ си до свършѣва на тая расправа.

Постройка на голѣмъ Хотелъ при морскитѣ бани.

Тия дни градътъ ни бѣ посѣтенъ отъ двама Германски капиталисти, които сѣ искали да прѣговорятъ съ кметството върху построяването на единъ голѣмъ хотелъ съ вичикитѣ му удобства за посѣтителитѣ на морскитѣ бани. По сѣщия случай е дошълъ и единъ французинъ. Какъ е погледнало кметството на тия прѣдприемчиви хора ние знаемъ, но нуждата отъ единъ такъвъ хотелъ е голѣма, и той си е на мѣстото.

Общия Еснавски празникъ.

Осигуряването на Общия Еснавски празникъ на 10 того стана по обявена отъ по-рано програма, и то много тържествена. Рано сутринта всички Еснавски сдружения съ знамената си се събраха въ оградения „XX вѣкъ“ а отъ там се отпавиха въ църквата, дѣто слѣдъ църковния отпущъ отслужилъ се молебень. Слѣдъ това начело съ музиката манифестираха на главнитѣ улици на

града, като се завърнаха пакъ въ прията „XX вѣкъ“ дѣто бѣ приготвено закуска. Пожѣду еснафитѣ присѣдѣха и много поканени лица, между които и Г-нъ Кмета който ги поздравилъ. Г-нъ Г. Серфидъ, Прѣдседателъ на комитета, отъ имени сдруженитѣ еснафи, отговори и благодарилъ Кмета, като продължи съ една сдържательна, върху еснафитѣ сѣжения, рѣчь. Ниха се направили и шевеселне до късно.

Търгъ за бъдещата Варненска гара.

На 21 того се произведе търгъ въ Варнен. Окр. филая. управл. построяването на новата варненска гара. Понеже търгътъ едновременно се е произвеждалъ и въ София, той е останалъ върху инженерасилсъ съ 14% подъ девиза. Колтукашния търгъ би трѣбвало остане върху инженерасилсъ, а е далъ 4% надъ девиза. За пострѣката на това келосално здание видени сѣ петстѣтинъ хиляди левъ отъ които само 250,000 лева за бѣта постройка, за която бѣше и просия търгъ. Тукъ не влизатъ и разнитѣ пострѣйки къмъ гаркато влагалище и пр. така, че всѣ може да си състави понятие за първо по видѣтъ сѣ здание. Въд брѣтъ ще се повърнемъ по него погече и др. бноси.

Оплакване отъ селяни.

Жителитѣ отъ с. Аладънъ, Варско сѣ подали телеграфическо оплакване до г-на Министра на Тън и Зетледѣлито противъ прѣдприемчѣ на Дъненското езеро, който старитѣ косачи да коятъ ливадна сѣнитѣ и въроржеви пазда стрѣлятъ противъ тѣхъ, ако опидатъ да си косятъ сѣното. колкото се знае, прѣдприемчѣ е елъ отъ държавата чрѣзъ търгъ: ме водата и папура край езеромо не и частнитѣ ливади на селянтѣ за които тѣ притежаватъ крѣпостни актове, владѣятъ ги отъ тѣва години; плащатъ на държаваслѣдѣмий се данѣкъ, и на врѣтовъ да се яви единъ прѣдприемчѣ да имъ каже, че не припознава никакви документи. Това наисина много чудо. Като знаемъ че тѣмъ произволи, ако вѣстина е тѣ често пѣти възбуждатъ странитѣ крайностъ и саморазправа, слѣдствѣта на които сѣ крѣжави распрѣкижелателно е г-нъ Окръжния Управителъ да направи нужното отъ своя страна на распорѣждане, въ което не съмнѣваме, за да прѣдотврати неспогията, които могатъ да се прѣдждатъ.

Запитване до Ивана Манасиева главний редакторъ на в. „Свободенъ Гласъ“

Въ нѣколко брѣя на органътъ г-нъ И. Манасиевъ за днѣ съ чирача си, разгласи, че *наскоро* ще се въ Народната Банка 1000 левъ съ които ще гарантира издаването на календара за да трѣгне по бѣ

на реклами. По този случай помолени сме да запитаме г-на Манасиева, внесъл ли е въпросната сума и какъв е номера на свидетелството съ което е внесена, ако ли не, то кога горф-долу, предиолага да я внесе, тъй като мнозина като сж прочели писмото на редакцията на в. „Св. Гласъ“ оставали възхитени отъ мъдрото ѝ съдържание и сж побързали да приготвятъ рекламнѣ си. Ние не се съмняваме въ добросъвестността на г-на Манасиева, който ще докаже това като побърза и внесе сумата, още повече че, той нарече тия, които не внесли предварително суми *шарлатанствующи*, и които подбивали авторитета на гени като г-на Манасиева и Петковчетата.

Изгорѣла антриса

На 16 того вечерта, Пловдивската театрална трупа давала представление въ гр. Стагимака, въ салона на училището „Патриархъ Ефимий“. Представлявалъ ли пиесата „Въщата“ отъ Стримбега Роялята на бащата израелъ Г-нъ Коста Анастасовъ, а роялята на майката Г-жа Казанджиева. Въ второто дѣйствиѣ бащата хвърля лампата върху майката, което и направилъ актьора Анастасовъ. Той хвърлилъ лампата върху актрисата Г-жа Казанджиева, безъ лампата да е била изгасена. Счува се лампата и се запала газта. Значитъ се дрѣхитѣ на актрисата, защото били поцърскани сгъаъ и пламъкътъ обхваналъ цѣлото ѣ тѣло. Помощъ не могло да ѣ се даде, цѣлото ѣ тѣло изгорело. Въ три часа сжщата нощъ починала (в. „Гръжданинъ“ брой 38-й).

Митрополитъ Доситей Самоковски, починалъ на 14 того е вѣща тъ 10,00 лева на самоковскитѣ основни училища и 10,000 лева на равни духовници и духовни братства.

Оперната трупа на Г-нъ Ричи Ди Джакоми, който отъ двѣ седмици подрѣдъ дава своитѣ представлениа, ще остане още за дълго въ града ни. До колкото сме прослѣдили представлениа на трупата, тѣ се изпълняватъ доста сполучливо, въпрѣки голѣмитѣ неудобства, които тѣ сѣща при лицата на една подходяща сѣбна, за да могатъ да се представяватъ опери както трѣба. Обаче добритѣ сили отъ актьори и актриски съ които трупата разполага, прѣодоляватъ всички неудобства. Представлениа нѣмъ изобщо сж сполучливи и почитавани отъ достатъчно любители на музиката. За прѣвъ идущата седмица трупата готви слѣдния репертоаръ: Троваторе, Травията, Фаустъ Роголето и Тоска.

Пожаръ.

Въ 3 часа слѣдъ полунощъ на 22 того въ чешберевата фабрика на Н. Безавианъ, въ I участъкъ избухна пожаръ, който въ късо врѣме обхвана цѣлата вжтрѣшностъ и унищожилъ всичко въ зданието като останалъ само четиритѣ му стени. Зданието е усигурено на Д-во Юнионъ, а фабриката съ материала и всичко др. на Д-во Фениксъ. Благодарение на това, че стени тѣ на зданието сж каменни и много високи отъ съседнитѣ къщи, пожара не се прѣдаде на тѣхъ. Пожарната команда се яви на врѣме и ги пазеше отъ пламачитѣ.

Нередовности по пощата

Писмо, което очаквахме да получимъ отъ София и ни е писано че е изпратено, не сме го получили, сжщото ни заявиха и други грѣждани, които сж очаквали писма, изпратени нѣмъ сж, но не сж ги получили. Чудно е това наистина, когато се върши при такава уредба на пощовата служба. Жалелно е почитаемота дирекция на т. пощ. станция да вземе мѣрки за искореняването на това зло, и се тури край на такива нередовности.

Последнитѣ думи на осжденитѣ по убийството на Петкова и присждата имъ.

Най-сетнѣ многочислениятъ процесъ по това дѣло се свърши слѣдъ многото дълги защитителни рѣчи, едни отъ други по интересни. На 20 того въ шестъ часъ военнополовнитѣ сж сж оттеглили на съвѣщание гдѣто слѣдъ единадесетъ часово ме-прѣкъснато съвѣщание, на 21 того въ 5 часа сутринта е произнесълъ присждата си. Тукъ прѣдаваме на читателитѣ си последнитѣ думи на обвиняемитѣ, както и самата присжда, които заемаме отъ в. Дневникъ.

Александръ Петровъ.

Прѣдс. Ал. Петровъ, дава ви се слѣдната дума да кажете какъвто искате.

Ал. Петровъ: Не може ли да остане това слѣдъ присждата?

Прѣдс. Не може.

Ал. Петровъ: Говориха се думи по мѣй адресъ и се изразиха достатъчно лошо и казаха, че азъ съмъ типъ на разваленостъ Казваха, че съмъ анархистъ. Въ България условията сж неопрѣдѣлени, за това и азъ съмъ разнообразенъ и смѣнителенъ. Въ България условията не позволяватъ анархизмъ.

Относително това, което съмъ по казалъ прѣдъ Селведиева, не мога да гарантирамъ напълно, че е вѣрно, защото може ми има нѣща, които съмъ подписалъ безъ мое знание.

Прѣдс. Това което сте казали прѣдъ сжда вѣрно ли е?

Да, защото азъ обичамъ истината.

Азъ прѣся извинение съ г. г. Хранова и Икономова, защото съмъ направилъ грѣшка. Въ участъка имаше ужасни морални изтезания, физически нѣмаше. Прѣмѣстенъ бѣхъ въ V участъкъ въ една стаячка, съ мѣничко прозорче. Тамъ имаше движение, цѣла революция, варенне на вода стражари вървятъ, пушки гърмятъ и азъ си прѣставихъ, че вѣнъ има цѣла революция. Стражара Гежановъ сочеше револвъръ къмъ мене и искаше да ме убие. Тогава видѣхъ въ участъка Ив. Димитрова, Бояджиева и Бѣскова и си казахъ: има си хасъ и Икономовъ и Храновъ да сж между народа и полицията, тогава искатъ да ме убиятъ. Казахъ на стражара: сгрѣлай, но не въ главата, а тука нѣжкѣ по тѣлото (сочихъ на кръста си). На сутринта Пачалиевъ каза: Петровъ, ти ще бждешъ сждеятъ отъ военния сждъ. Азъ казахъ: „Нека

бжда Довѣдха една закрыта кола, въ която влѣзохъ. Въ това врѣме войницитѣ ме заплашъха, азъ си мислѣхъ че трѣбва да има революция въ София, та гледахъ да се запазя живъ, па ако щатъ послѣ нека ме обѣсатъ. Послѣ чухъ че военнополовини сж сж ме сжди и обѣси. Азъ бѣхъ противъ военнополовнитѣ сждилица. За това азъ не се съгласявахъ, но най-послѣ бѣхъ принуденъ да се съглася.

Азъ мисля, че Икономовъ и Храновъ не сж виновни. Азъ не казвамъ, че тѣ сж извора на това нещастие, и прося извинение. Г. г. Марковъ и Феденхъ мѣ прѣставиха за морално падналъ човѣкъ и отъ това азъ се обѣщавамъ малко докаченъ.

Относително убийството на Петкова, азъ съмъ се движилъ въ Видинъ въ демократическитѣ срѣди, между млади момчета неопрѣдѣлени като мене. *Пресата е най-големия ви новникъ, тя ме накара да бжда сега прѣдъ васъ прѣстѣжничекъ, да убия единъ човѣкъ, когото не познавахъ.* Азъ съмъ 22 год., но не съмъ толкова развитъ. Изобщо слѣдъ съмъ пресата, вълнувалъ съмъ се отъ желѣзничарската стачка и прѣдъ имамъ и другари, които не искатъ да искавамъ прѣдъ които съмъ говорилъ по тона. Другаритѣ ми казваха, че въ България условията сж неопрѣдѣлени, еснафѣтъ има.

Дойдохъ въ София. Ха, трѣбва да кажа, че се считамъ грѣшенъ прѣдъ Андрѣйчева. Но, азъ съмъ човѣкъ, който обичамъ справедливостта. Ся на скандалитѣ, признавамъ, че не трѣбаше тъй да постѣпя. Дохождамъ тукъ. Генадиевъ не ми даде работа и намислихъ убийството му. Но, сгрѣгнахъ се съ Хранова и убийството стана политическо. Убийхъ Петкова и нѣмаше вече куражъ да сгрѣбнемъ противъ Генадиева — моя благодѣтель.

Това искахъ да кажа, но, за да не мисли почитаемота публика, че съмъ агентъ-провокаторъ, ще кажа че ако правителството вземе главитѣ на тѣзи хора, моето мнѣние за правителството ще бжде най-долно и това ще бжде най-големия му позоръ прѣдъ българския народъ. Мене тъй лошо ми се прѣдставлява не положението въ България. Питамъ Икономова — удобрява се мнѣнието ми. Вземамъ и сгрѣблямъ азъ съмъ младъ човѣкъ, неопрѣдѣленъ. Старитѣ трѣбва да отговарятъ повече отъ младитѣ.

Азъ съмъ живѣлъ въ мизерия и затова моето лице се вижда грозно. Въ в. „Прѣпорецъ“, може би, за да ми се обѣжчи участието, се рисувамъ като професионаленъ прѣстѣжничекъ. Азъ съмъ готовъ да прѣтърпя всичкото си наказание, но се възмущавамъ отъ това.

Азъ не съмъ противъ правилното схващане на живота. Ако нѣкой направи прѣстѣпление, той туѣва да отговаря. Въ България условията сж глупи, затова и ний младежитѣ сме глупи. Ето защо се явяватъ въ странство анархисти, които азъ не искамъ да обвинявамъ. Напримѣръ такива

като Лукени. Хората не сж криви, обществения строй е кривъ.

Казвамъ, че съмъ прѣкаралъ ужасна мизерия и че и сега оставямъ майка си въ мизерия. Азъ ще отговарямъ за прѣстѣплението си, а майка ми нека се мъчи. Мойго мнѣние е, че относително Петкова изказвамъ стжелението си, къмъ сѣмейството му, че съмъ извършилъ прѣстѣплението. Прѣдъ Генадиевъ сжщо и оставямъ на почитаемота сждъ да ми наложи наказанието.

В. Храновъ

Г-да сжди,

Ще заявя още единъ нѣтъ, че съмъ невиненъ и се надѣвамъ на вашата праведна, справедлива и законна присжда.

Ив. Икономовъ

Г-да сжди

Ако е пуждна изкупителна невинна жертва за похойния Петковъ, азъ съмъ готовъ да отида съ спойна съвѣстъ на обѣсиката. Азъ вѣрвамъ, че се убѣдихте въ моята невинностъ. Ако вий, обаче, намирате и най-малка вина у мене, то по-добре ще бжде, да отида мъртавъ въ гроба, защото по-тежко е живъ съ погребана честъ и име, отколкото мъртавъ погребенъ. Затова, ако вие не признавате за виновенъ, направете ми тази милостъ — сждете ме на смъртъ.

Матей Геровъ

Г-да сжди,

Азъ казахъ всичко, що можеше да се каже, за да се установи моята невинностъ. Сега сждбата ми е въ вашитѣ рѣцѣ. Азъ имамъ двойка гаранции за справедливостта на вашата присжда; тая двойка гаранция азъ съгласявамъ въ положението ми на сждин и офицери; вие дадохте клетва да сждите право и по съвѣстъ; но по-рано още вие сте дали клетва, че ще пазите отечеството. Азъ съмъ синъ на това отечество и съмъ невиненъ тукъ. Убѣденъ съмъ, прочее, че отъ вашата съвѣстъ охранена подъ двойната броня отъ двѣ клетви, не може да излѣзне присжда, която да осжди единъ невиненъ какъвто съмъ азъ.

Сждътъ се оттегли на съвѣщание въ 6 часа.

Присждата

Отъ сждебното дирене, вѣществитѣ доказателства, заключителнитѣ рѣшни и послѣдната дума на обвиняемитѣ **Сждътъ призна** (тукъ става изложение на ония факти, които сж сжтъ намира за истини и които повечето сж взети отъ обвинителния актъ):

I. Александръ Петровъ за виновенъ въ прѣдумишено убийство на м-ръ прѣдседателя Д. Петковъ и въ опитъ за прѣдумишено убийство на м-ръ Генадиевъ, но невиненъ по отношение умишленото убийство на м-ритѣ Паяковъ и Савовъ.

II. В. Храновъ за виновенъ въ умишлено помагачество за убийството на Д. Петковъ, също и въ опита за убийство на м-ръ Н. Геннадиева.

III. Ив. Икономовъ за виновенъ въ умишлено помагачество за убийството на Д. Петкова, също и въ опита за убийство на м-ръ Геннадиевъ.

IV. Матей Геровъ за виновенъ въ приписанитѣ му дѣяния.

Въз основа на това съда при съди:

I. Александръ Петровъ да се накаже по членове 51 п. 3, 52, 247. ал. II отъ наказателния законъ на смъртъ за прѣдумышлено убийство на м-ръ прѣдседателя Д. Петковъ; на доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ за опитъ за прѣдумышлено убийство на м-ръ Геннадиевъ. По съвокупностъ на прѣсѣжленията, обаче, ще се приложи смъртното наказание.

II. Василь Храновъ да се накаже за умишленото убийство на Д. Петковъ на доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ, а за умишлено помагачество на м-ръ Геннадиевъ на 10 г. тъмниченъ затворъ. Но по съвокупностъ приложимо наказанието доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ. Лишава се също отъ гражд. и политически права.

III. Ив. Икономовъ да се накаже за умишлено помагачество по прѣдумышленото убийство на Д. Петкова на 15 години строгъ тъмниченъ затворъ, а за умишлено помагачество за прѣдумышлено убийство на м-ръ Н. Геннадиевъ на 10 години тъмниченъ затворъ; по съвокупностъ приложимо наказанието 15 години строгъ тъмниченъ затворъ. Лишава се отъ граждански и политически права 5 години слѣдъ възстановяването на наказанието.

Огнотелно гражданския искъ възлизащъ на 100,000 лв. военно-полевия съдъ, като го счита за недостатъчно установенъ, прѣдоставя на гражданската страна да го възобнови прѣдъ гражданскитѣ съдилища.

Револвера, съ който е извършено убийството, да се продаде въ полза на държавнитѣ тъмници.

Слѣбнитѣ разходи ще се изплатятъ равномерно отъ пдсѣжнитѣ, а въ случай на несостоятелностъ, ще се изплатятъ отъ държавата.

Настоящата присѣда се произнесе въ окончателна форма днесъ, на 21 юний въ 5 часа сутринта.

Противъ нея не може да се подава касационна жалба. Недоволнитѣ обаче, могатъ въ двадесетъ и четири часа да се отнесатъ съ молба до главнокомандующия на армията — Негово Царско Высочество Князъ, за да искатъ помилване.

За помощникътъ библиотекаръ на градската ни библиотека г-нъ Петковъ.

Въ миналия си брой ние съобщихме на читателитѣ си че Елисей Петковъ, единъ отъ компанята на в. „Св. Гласъ“ е назначенъ помощникъ библиотекаръ въ градската библи-

отека. Така че, посетителитѣ ѝ ще знаятъ, че за въ бъдеще ще се срѣщатъ и спиватъ въ единъ отъ редакторитѣ на тоя вѣстникъ, които прѣди това назначаване бѣха одрали оргалѣка да викатъ противъ бившитѣ служещи въ библиотеката. Разбира се, че то си имало причинитѣ и кучетата знаятъ, че ако не лаятъ, кокалъ пѣма, та камо ли хората като Петковчетата. Но каква може да бѣде тая грѣшка отъ страна на кметството, като се знае, че тия (Петковци) които сѣ малограмотни сѣтъ си не бѣха способни да заематъ сами редакторството на вѣст. си, и като испокѣсаха по цифръ обща до като намѣрятъ такъвъ наемъ (г-на Ивана Мама сиева) станала способни съ същата тая неграмотностъ да се удостоятъ отъ г-на Кмета съ длъжността помощникъ библиотекаръ? Разбира се, че грѣшкитѣ крѣто тѣ по сочвахъ въ вѣстника за неуредицата въ библиот. сега ще бѣдатъ исправени и като се започнатъ както трѣба, ще трѣгне всичко по медъ и масло. Блази на нашата библиотека! Но добросъвестно ли е това отъ страна на кмета и тия, които сѣ назначили за помощникъ библиотекаръ едно лице чуждо за града Варна, което не плаща нищо на общината, нито на държавата, нито пъкъ е било и пѣма да бѣде войникъ, съ една дума, лице, което не е обрѣменено съ никакви задължения, както всички други варненски граждани? Справедливо ли е, човѣчно ли е, щото до като въ града ни имамъ десетки, ако не и повече, варненски граждани, съ задължения къмъ община, държавата, къмъ родители, жена и дѣца, служили войници пр. и пр., притежаващи известно образование, което сѣ добили съ кървавия потъ на своитѣ родители, да, справедливо ли е да гледаме тия нещ стници да се скотатъ като бездѣлници съ толкова задължения и отговорности, да се присламчватъ на разни габери — партизани за ничгъ жина заплата, които вмѣсто да бѣдатъ прѣпочитани, и трѣба да бѣдатъ, тѣ ги прѣзиратъ и отхвърлятъ, като ги оскърбяватъ съ назначаването на неспособни личности като Петковчетата, които не принасятъ никаква полза ама съвсѣмъ никаква, дажъ колкото иленъ взрѣзъ, както на държавата, така и на общината? Не е ли това оскърбление и за ония долна рака агитатори на лешнитѣ, които толкова тичаха въ навечерното на избритѣ за общински съвѣтници, за които се пзлагаха на какви не унижения прѣдъ своитѣ съграждани, съ надежда, че ще бѣдатъ настанени на служба, а въ сѣщность мислина отъ тѣхъ скитатъ и до днесъ безъ работа, въярѣки мюгото общиния, като въ замана на услугата имъ, назначаватъ се пездарици да се гаврятъ съ тѣхъ. Съ какво прочее сѣ заслужили Петковчетата на г-на Кмета и ги е прѣдпочелъ прѣдъ много варненски способни граждани като ги удостоява съ служба? Его въпросъ, който си задаватъ мязина съграждани, слѣдъ съобщението ни. Его

въпроса, на който трѣба да се търси расковничето. За насъ то е извѣстно а за гражданитѣ ни — досѣдно, обаче не бѣше злѣ ако го съобщихме, но за жалостъ, тога не може сега да стане, защото рѣцѣтѣ ни сѣ свързани. . . Но щомъ като Петковчетата пѣматъ никакви задължения къмъ общината, трѣба тѣ лично да сѣ принесли иѣкакви услуги на кметството, извѣстни само нему, за които то сега се отплаща. Другояче това е необяснимо. Ако ли пъкъ има други причини, нека г-нъ кмета ги съобли, тѣ интересуватъ гражданитѣ, които до тогава може да върватъ, че това става „услуги за услуги“. Като просимъ отъ г-на кмета извинение за нашитѣ глупави разсѣждения, го-желаваме, щото не само въ библиотеката, но и въ общинското управление да си назначи все такива изборъ служещи като Петковци, а нашитѣ съграждани да заематъ бѣлѣжка отъ това, което се върши около тѣхъ и за тѣхна смѣтки, и най-сетне, врѣме е вече нашитѣ младежи да приставатъ да търсятъ прѣхрана само въ чиновничеството а тия отъ тѣхъ, които въ врѣме на изборитѣ сѣ агитацията сѣ ставатъ смѣшни и за сѣжаление, нека почерпятъ урокъ сегъ и за въ бъдеще здраво се усигораватъ, но и никога да се не турятъ въ такава услуга, както свободнитѣ гласове на компанията около в. „Св. Гласъ“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 934

За удовлетворение иска на Варненската Земледѣйска Банка по издадения изпълнителенъ листъ № 06 отъ 21 Априлъ 1902 год. на II Вар. Мир. Судъ, противъ Шерифъ Ефенди Мустафовъ отъ гр. Варна за 350 лв. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. Извѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично: едно лозе състояще отъ 3 дек. (работено) въ Варнен. лозн. мѣстн. „Св. Севмисъ“ при сѣсѣди: Хасанъ Бололу, Османъ Триболу и пѣтъ; настоящето лозе се продава за удовлетворение искъ на Варн. Земл. Банка Първоначална оцѣнка 300 лв. на маление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки прѣсѣтвенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 21 Юний 1907 год.
II Сѣд. Присѣтъ А. П. Бервичъ
1—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1379.

За удовлетворение иска на Георги Щеревъ отъ гр. Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 421 отъ 22 Януарий 1905 год. на I Вар. Мир. Судъ, противъ Шерю Георгиевъ отъ гр. Варна за 250 л и др обявявамъ че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. Извѣстникъ и въ продължение на 31 дни

съ правонадаване въ 24 часа ще продавамъ публично:

1) Една къща въ гр. Варна участокъ линия 25-та старъ № 18 при сѣсѣдитѣ Димитровъ, Петракевъ Рачо Димитровъ, Георгиевъ и 25 линия улица една на съ дворно мѣсто около 200 мѣтра съ двѣ стаи за живѣние единъ мугуфакъ, построена отъ пичъ дървенъ материалъ покривъ мѣстни керемиди оцѣнена за 1. Надаванетоъ ще почне съ 26 маление отъ горѣпоменатата Първоначална оцѣнка 950 л. Желающитѣ да купятъ имота гатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки прѣсѣтвенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 13 Юний 1907

Под. III Сѣд. П-въ П. В. Петровъ
1—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1383

За удовлетворение иска на Димитровъ гр. Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 2 08 отъ 11 1898 год. на I Вар. Мир. Судъ, противъ Пею Кателиевъ отъ гр. Варна за 115 лв. обявявамъ, че отъ слѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. Извѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично: недвижимитѣ имоти и дѣла се въ зєслището на с. Гелеръ а именно:

1) Нива „Сувата“ отъ единъ 5 ара при сѣсѣдитѣ Боцу Петръ Недевъ Златиѣ Липчевъ оцѣнена за 15 лв. 2) Нива „Сувата“ отъ 1 декаръ 5 ара при сѣсѣди Кателиевъ, Дѣфтеръ Павлевъ и оцѣнена за 15 лв. 3) Нива „Тюль“ отъ 3 декаръ 8 ара при сѣсѣди: Ялко Павловъ, Матей Кател Дѣфтеръ Павловъ, Д. Жѣковъ и Ялко Пеневъ оцѣнена за 38 лв. Надаванетоъ ще почне съ 10% намаление.

Желающитѣ да купятъ имота гатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки прѣсѣтвенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 14/VI 1907 год.

III Сѣд. П-въ П. В. Петровъ
1—2

ПРИСТИГНАХА НИ
ГОЛЕМЪ ИЗБОРЪ
ПЛАТОВЕ
ПОПОВЪ & РАХНЕВЪ
за мъжки дрѣхы.
— «Цѣни опрѣдѣлени.» —
улица «Прѣславска».

Печатница „Взаимность“, Варна.